

УБЛЖЕНІЕ-ТО ХРИСТОВО ЗА ОНЫЯ, КОИТО СЛУШАТЬ СЛОВО-ТО БОЖІЕ И ИСПЪЛНЯВАТЬ ГО

1. Бысть же, егда глаголаше ѿъ (в), воздвѣши нѣкая жена гласъ ѿ народа, рече ѿмъ: блажено чрево носившее тѣ, и сосца, ѿже ѿнъ сѣлаз. гл. 11, ст. 27.

2. Онъ же рече: тѣмже оубо блаженн (г) слышащѣи слово Божіе, и хранящѣи ѿ. ст. 28.

ИЗЪСНЕНІЕ.

а). Тамъ весь (село) была видѣніа, гдѣ-то е былъ домъ-тъ на Маріѣ, когото прѣлаа Христа усердно, и трѣднлаа да Го нагости.

б). Сирѣчь, тамъ полза, кождо получила Маріа отъ слышаніе-то Божественны-ты Христовы словеса, никога не щела да сѣ отземе отъ ней, и никога не щела да сѣ загуби, какво-то сѣ загубва (полза-та) получаема отъ Астіе-то и отъ дрѣгы-ты временны вещи: зачто-то тѣло-то сѣ тѣхъ сѣ храни и удовлетворява, нз само за нѣколко время, а душа-та сѣ храни и насыщава вѣчно сѣ словеса-та Божіи.

в). Тыа слова, или това ученіе прѣдлагалъ Христосъ не на Маріѣ и Маріи въ това время, когато былъ у дома нмъ, нз на народа, който щелъ да бжде и подиръ него, сирѣчь и намъ.

г). Сирѣчь, блаженна е Майка-та Христова: зачто-то е носила въ корема си и хранила сѣ немкы-ты си (сны-ты) Самаго Спасителя всемірнаго; блажены сѣ и вичкы-ти Христіани, конто слышатъ слово-то Божіе, и испълняютъ Го.